

Sondag, 16 November 2025 – Openbare geloofsbelydenis.**Skriflesing:** Romeine 10:5-21**Tema:** Geloof bely, geloof geleef.**Skriflesing****Romeine 10:5–21****Die verlossing is vir elkeen wat glo**

⁵Moses skryf naamlik van die vryspraak op grond van wetsonderhouding dat die mens wat doen wat die wet beveel, daardeur sal lewe. ⁶Maar van die vryspraak deur die geloof sê hy: “Moenie by jouself sê: ‘Wie sal na die hemel toe opklim?’ nie,” dit is, om Christus af te bring, ⁷of: ‘Wie sal na die onderaardse diepte toe afdal?’ nie,” dit is, om Christus uit die dood terug te bring. ⁸Nee, die Skrif sê:

*“Naby jou is die woord,
in jou mond en in jou hart.”*

En hierdie woord is die boodskap van die geloof, en dit is wat ons verkondig:

⁹As jy met jou mond bely dat Jesus die Here is, en met jou hart glo dat God Hom uit die dood opgewek het, sal jy gered word. ¹⁰Met die hart glo ons, en ons word vrygespreek; en met die mond bely ons, en ons word gered. ¹¹Die Skrif sê tog:

*“Niemand wat in Hom glo,
sal teleurgestel word nie.”*

¹²“Niemand nie!” Dit maak dus geen verskil of ’n mens ’n Jood of ’n Griek is nie, want dieselfde Here is Here van almal, en Hy seën almal wat Hom aanroep, ryklik, ¹³want elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word.

¹⁴Maar hoe kan ’n mens Hom aanroep as jy nie in Hom glo nie? En hoe kan jy in Hom glo as jy nie van Hom gehoor het nie? En hoe kan jy van Hom hoor sonder iemand wat preek? ¹⁵En hoe kan iemand preek as hy nie gestuur is nie? Daar staan ook geskrywe: “Hoe wonderlik klink die voetstappe van dié wat die goeie boodskap bring.”

¹⁶Die Israeliete het egter nie almal aan die goeie boodskap gehoor gegee nie. Jesaja sê immers: “Here, wie het die prediking geglo wat ons gehoor het?” ¹⁷Die geloof kom dus deur die prediking wat ’n mens hoor, en die prediking wat ons hoor, is die verkondiging van Christus.

¹⁸Maar ’n mens sou kon vra: Het die Israeliete dan nie die prediking gehoor nie?

Alte seker het hulle gehoor! Die Skrif sê:

*“Hulle prediking het oor die hele wêreld weerklink,
hulle woorde tot by die uithoeke van die aarde.”*

¹⁹Of ’n ander vraag: Het Israel dit dan nie verstaan nie? In die eerste plek wys ek op wat God deur Moses sê:

*“Ek gaan julle jaloers maak op mense wat nie ’n volk is nie,
en julle kwaad maak oor ’n volk wat nie julle kennis het nie.”*

²⁰En Jesaja gaan selfs verder. Daar sê God:

*“Ek het My laat vind deur mense wat My nie gesoek het nie,
Ek het verskyn aan mense wat nie na My gevra het nie.”*

²¹Maar van Israel sê Hy:

*“Dag vir dag het Ek my hande
uitgesteek na ’n ongehoorsame en weerspannige volk.”*

Johannes 5:24 - *“Dit verseker Ek julle: Wie luister na wat Ek sê, en in Hom glo wat My gestuur het, het die ewige lewe.”*

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding: Ná die belydenis, wat nou?

Broers en susters, ons het pas iets besonders beleef: hierdie jong mense het met hul monde bely wat Christus in hul harte geplant het. Ons het hulle verwelkom as volwaardige lede van die gemeente. Nou vra ons: wat beteken hierdie oomblik – vir hulle, maar ook vir ons almal? Romeine 10:5–21 gee vir ons die antwoord met ’n mooi ritme: **geloof ontvang, geloof bely, geloof geleef en gedeel.**

Die belydenis wat ons pas gehoor het, is nie die einde van 'n kategeseprogram nie; dit is die begin van 'n lewenslange pad, gevorm deur die nabyheid van Christus en die roeping van sy kerk.

Fokus 1: Geloof ontvang — die Woord het naby gekom (10:5–8)

Paulus kontrasteer twee maniere van geregtigheid. Die eerste is die pad van die wet: *“Die mens wat hierdie dinge doen, sal daardeur lewe.”* Daardie pad vereis volmaakte gehoorsaamheid in gedagte, woord en daad. Niemand van ons het dit ooit volkome reggekry nie. Ons het almal gesondig. Daar is dus net twee moontlikhede: óf ons is sondeloos, óf ons vertrou op die Een wat sondeloos was.

En dan kom God se verbasende boodskap: *“Die Woord is naby jou, in jou mond en in jou hart.”* Ons moes nie self hemel toe klim om 'n Verlosser af te bring nie; Christus het self neergedaal. Ons moes nie in die dieptes afdaal om die dood te oorwin nie; Christus het opgestaan. Geregtigheid – om reg te wees met God – is nie 'n trofee wat ons verdien nie, maar 'n gawe wat ons ontvang deur geloof in die gekruisigde en opgestane Here.

Dit is presies wat ons vroeër in die belydenis gesien het: nie 'n viering van menslike prestasie nie, maar die erkenning van God se genade. Hulle jare van kategese was nie 'n trapleer hemel toe nie; dit was jare waarin hulle geleer het om te staan op die voltooide werk van Christus. Die evangelie sê nie, *“doen en lewe”* nie – dit sê, *“glo en lewe.”*

Omdat die Woord naby gekom het, is die deur van die lewe vandag oop vir elkeen van ons om weer in Christus te glo.

Pastorale uitnodiging: nadat ons hul belydenis gesien het, kom ons keer almal terug na dieselfde fondament. Laat perfeksionisme en trots los; laat skuld en vrees los. Ontvang weer die nabyheid van Christus. Hy het naby gekom om jou reg te maak met God.

Fokus 2: Geloof bely — hart en mond saam (10:9–13)

Paulus beskryf dan die persoonlike reaksie op Christus se nabyheid: *“As jy met jou mond bely dat Jesus die Here is, en met jou hart glo dat God Hom uit die dood opgewek het, sal jy gered word.”* Ons het hierdie belydenis vandag gehoor. Maar wat beteken dit nou vir die lewe vorentoe?

Eerstens, die woorde “*Jesus is Here*” is taal van oorgawe. Dit beteken dat ek my lewe aan Hom toevertrou – dat Hy regeer oor my denke, begeertes, verhoudings, keuses, tyd en roeping. Hierdie belydenis is nie net ’n seremonie nie; dit is ’n nuwe lewenshouding.

Tweedens, om te glo dat God Jesus uit die dood opgewek het, beteken om te vertrou dat God Christus se offer aanvaar het en sy Seun regverdig verklaar het. Die leë graf sê: vergifnis is werklik, hoop leef, en die dood het nie die laaste woord nie.

Derdens, Paulus voeg ’n wonderlike belofte by wat vandag vir elkeen van hierdie nuwe lidmate, en vir ons almal geld: “*Elkeen wat in Hom glo, sal nie beskaam word nie.*” Hulle – en ons – hoef nie skaam te wees voor God nie, want ons is bedek met Christus se geregtigheid. Ons hoef ook nie skaam te wees om by Christus te staan nie.

En hierdie belofte is wyd: “*Daar is geen onderskeid tussen Jood en Griek nie... want elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word.*” Die evangelie ken geen gunsteling nie; dit is vir almal.

Pastorale aanmoediging: laat die belydenis van vandag voortklink in môre en oormôre. Laat jou mond en jou lewe saamstem. Laat jou woorde en jou daade dieselfde boodskap dra: Jesus is Here. Geloof wat bely word, is geloof wat geleef word.

Fokus 3: Geloof geleef en gedeel — voete in ’n wagtende wêreld (10:14–21)

Nadat Paulus oor genade en belydenis gepraat het, verbreed hy die prentjie na sending. Mense roep die Here aan omdat hulle glo; hulle glo omdat hulle hoor; hulle hoor omdat iemand preek; en iemand preek omdat hy of sy gestuur is.

Dit is die patroon van die kerk. Die belydenis wat ons vandag gehoor het, is dus nie net die einde van kategese nie – dit is die begin van deelname aan Christus se sending.

Die kommentaar herinner ons aan drie belangrike waarhede:

1. **God stuur.** Hy kies, roep en toerus getuies om die evangelie te dra. In die Nuwe Testament beteken die woord “prediker” enige gelowige wat van Christus getuig. Hierdie nuwe belyers is nou medewerkers in daardie roeping.

2. **Die kerk neem deel.** Ons bid vir werkers, ons gee vir die werk, en ons gaan waar God ons plaas. Die “mooi voete” waarvan Paulus praat, is nie volmaak of foutloos nie, maar gewillig – voete wat vrede bring in gewone plekke: by die eetkamer, op die sportveld, in die klas, op kantoor, by ’n hospitaalbed, of selfs in ’n WhatsApp-groep. Die evangelie bring vrede en “blye tyding van goeie dinge” aan ’n onrustige wêreld.
3. **Ons praat met geduld.** Nie almal gehoorsaam die evangelie nie. Jesaja het reeds gekla: *“Here, wie het ons boodskap geglo?”* Selfs Israel, wat gehoor het en geweet het, het dikwels verhard geraak. Tog bly God se houding sag en vol geduld: *“Heeldag het Ek my hande uitgestrek.”*

Ons moet dus duidelik en deernisvol bly – die waarheid praat, maar met oop hande en ’n sagte hart.

Pastorale opdrag: aan ons nuwe lidmate – julle belydenis vandag word môre julle sending. Die Gees wat julle tot geloof gebring het, sal julle toerus om te getuig met sagmoedigheid en respek. Aan die gemeente – ontvang hulle nie as toeskouers nie, maar as medewerkers. Loop saam met hulle, bid vir hulle, moedig hulle aan. Laat ons gemeenskaplike belydenis ’n gemeenskaplike roeping word.

Praktiese toepassings

1. **Ontvang weer die nabyheid van Christus.** Begin elke dag hierdie week met die gebed: “Here Jesus, U het naby gekom. Wees vandag my geregtigheid.” Laat daardie gebed jou rus gee en jou gehoorsaamheid aanwakker.
2. **Wees dapper in jou belydenis.** Dink aan een plek of situasie waar jy geneig is om stil te bly oor jou geloof. Bid vir ’n oop deur en vir nederige moed. Onthou: jy staan nie op dun ys nie – jy staan op ’n leë grafsteen wat weggerol is.
3. **Maak jou voete mooi.** Dra hierdie week “blye tyding van goeie dinge” na iemand toe – ’n bemoedigende woord, ’n besoek aan iemand wat eensaam is, ’n gebed saam met iemand, of ’n eenvoudige uitnodiging kerk toe. Klein dade loop ver in God se hande.
4. **Bly in die middele van genade.** Geloof kom deur die hoor van die Woord van Christus. Hou jou ore by die Skrif, jou lewe in die gemeenskap, jou hart in gebed, en jou hande by die tafel van die Here. Hierdie middele verdien nie genade nie, maar hulle hou jou naby aan dit wat genade gee.

5. **Begeleiding en groei.** Nuwe lidmate groei die beste wanneer ouer gelowiges saam met hulle stap. Nooi iemand van hierdie nuwe belyers om by jou Bybelstudie of diensgroep aan te sluit. En nuwe lidmate – soek iemand wat saam met julle die pad kan loop.

'n Woord aan die nuwe lidmate

Julle het Christus voor getuies bely. Wees gerus – die God wat sy Woord naby julle gebring het, sal julle naby Hom hou. Wanneer versoekings kom, sê weer: “Jesus is Here.” Wanneer twyfel fluister, kyk weer na die leë graf. Wanneer julle struikel, bely en staan op – genade is sterker as jou mislukking. En wanneer geleenthede kom, wees gereed om rekenskap te gee van die hoop binne julle – met sagmoedigheid en respek. Julle is nie alleen nie. Julle behoort aan Christus en aan hierdie gemeente.

'n Woord aan die gemeente

Laat hulle belydenis ons eie geloof vernuwe. Party van ons moet ou skaamte aflê en weer met vreugde die kleed van Christus se geregtigheid aantrek. Party van ons het moed nodig om te praat. Party van ons het geduld nodig om steeds lief te hê vir iemand wat nog nie glo nie. Maar ons almal het die krag van die Gees nodig. Mag hierdie gemeente 'n plek wees waar “elkeen wat wil” meer as woorde is – waar dit 'n werklike verwelkoming is.

Slot: Die nabyheid wat ons uitstuur

Romeine 10 gee vir ons die ritme van geloof: die Woord het naby gekom; ons het geglo; ons het bely; en nou word ons gestuur. Wat ons vandag gesien het, is genade in beweging – geloof ontvang en geloof bely.

Nou staan ons op vir die volgende beweging: **geloof geleef en gedeel.**

Mag die God wat Jesus uit die dood opgewek het, ons beklee met sy geregtigheid, ons belydenis versterk, en ons voete stuur met vrede – totdat nog baie meer die Naam van die Here aanroep en gered word.

Amen